

foto: fish

DLACZEGO WŁAŚNIE WHIPPET?

TAKIE PYTANIE ZADAJĄ MI NAJCZĘŚCIEJ LUDZIE, KIEDY MÓWIĘ IM, ŻE HODUJĘ WŁAŚNIE TĘ RASĘ. TRUDNO ODPOWIEDZIEĆ JEDNYM ZDANIEM, ZRESZTĄ NAWET W TYM ARTYKULE NIE ZDOŁAM WYMIENIĆ WSZYSTKICH POWODÓW, DLA KTÓRYCH POSIADANIE WHIPPETA LUB WHIPPETÓW STAJE SIĘ UZALEŻNIENIEM.

HISTORIA

Pierwsze wizerunki whippetów znajdziemy na średniowiecznych obrazach pochodzących z XV wieku. Nieduży, trochę wygięty chart zazwyczaj uwieczniony jest przy stole bądź podczas polowania. Jednak dopiero XIX wiek pozwolił na ukształtowanie i propagowanie rasy. W whippecie płynie na pewno krew jego kuzyna greyhounda, być może, jak podają niektóre źródła, charcika włoskiego i teriera. Ze względu na swoją budowę whippet był uważany za idealnego psa wyścigowego, bo niski wzrost i małe wymagania, sprawiły, iż mogli go trzymać ludzie z niższych sfer. W dzisiejszych czasach to doskonały pies rodzinny i cieszący się największą popularnością wśród charcich ras.

CHARAKTER I TEMPERAMENT

Co tak urzeka w whippetach, że mając pierwszego, chce się mieć następnego i następnego...? Co powoduje u tak wielu osób uzależnienie od tej rasy?

Chart angielski whippet to prawdziwy towarzysz. W domu będzie ci asystował przy praniu, sprzątanu, gotowaniu. Będzie spędzał czas wtulony w ciebie, kiedy oglądasz telewizję. Położy się pod twoimi nogami, gdy będziesz siedział przy komputerze.

Pokochoa twoje dzieci, stając się ich największym sprzymierzeńcem i pośrednikiem pomiędzy ich światem a dorosłymi. To w jego sierść będą wyplakiwać swoje żale i troski. To on będzie zlizywał z ich twarzy łzy. To jemu będą przemycać niezjedzone w szkole kanapki i wlewać do miski mleko, które postawisz im na stole do wypicia. Whippet będzie tym, z kim zechcą spać w łóżku. W wielu przypadkach będzie namiastką rodzeństwa czy przyja-

foto: fish

foto: fish

ciół. Odciąży cię od wiecznych próśb o zabawę w berka czy chowanego. Ufny, czuły, bez cienia agresji z łatwością znajdzie swoje miejsce w rodzinie z dziećmi.

Dla aktywnej osoby whippet także będzie wymarzoną przyjaciele, towarzyszącym opiekunowi podczas joggingu, a odpowiednio przygotowany – również w trakcie rowerowych eskapad czy przejażdżek konnych.

W deszczowe dni zadowolony się szybkim złatwieniem swoich potrzeb na dworze i nie będzie męczył właściciela niespożyta energia.

W domu whippet, poza okresem szczenięctwa, jest spokojny, właściwie większość czasu przespia zwinęty w kłębek na ukochanym fotelu. Lubi spać zawinięty w kocyk, tak że wystaje mu spod niego tylko głowa. Jeśli nie zapewnimy mu wystarczająco miękkiego posłania, będzie próbował układać się na kanapie, fotelach. Od nas zależy, czy mu na to pozwolimy, czy konsekwentnie będziemy pokazywać mu, gdzie ma spać.

Whippet uwielbia towarzystwo i to najlepiej psów tej samej rasy. Zanim do naszego domu przybył whippet, mieliśmy sznau-cerka miniaturowego, z którym nasz chart lubił się bardzo, ale nigdy nie stworzył tak bliskiego związku jak z drugim whippetem. Owa szczególna bliskość objawia się wzajemnym „czyszczeniem się”: wylizywaniem oczu, uszu i układaniem się razem do snu. Whippety śpią jak posplatane ze sobą węże. Lubią przytulać się do siebie głowami. Dlatego ważne jest, żeby izolować skaleczonego whippeta od innych, bo inaczej psy natychmiast zliżą mu lekarstwo z każdego zakamarka ciała i rana nie będzie miała szansy szybko się zagoić. Taka wzajemna więź ma też plusy, bo na przykład w odchowie młodych pomaga cała whippetia rodzina, starannie wylizując młode.

Wybór hodowli, z której ma pochodzić szczeniak, jest bardzo ważnym krokiem, wpływającym na nasze późniejsze życie z tym psem. Wymagajmy od hodowcy, żeby zaprosił nas do swojego domu, pokazał matkę

piesków i ich kojec. W tej rasie szczególnie istotna jest wczesna socjalizacja, czyli odchowywanie maluchów w domu razem z ludźmi i pobudzanie ich różnymi bodźcami, żeby nie wyrosły na strachliwe psy. Domowa hodowla, w której nasz mały whippet ma kontakt z ludźmi, i z dorosłymi, i z dziećmi, oraz z innymi zwierzętami, np. kotami, gwarantuje, że psiak będzie ufny i zrównoważony. Dobrze, żeby szczeniak znał różne domowe odgłosy, (odkurzacz, pralka itd.) – nie będzie wtedy reagował paniką na każde nieznanne zjawisko.

SZKOLENIE

Whippet ma wesołe usposobienie. Lubi zabawę z innymi psami, często prowokuje je do wspólnego biegania. Wielokrotnie jest wybierany jako drugi pies, który ma rozruszać swego kolegę, i w tej roli sprawdza się znakomicie.

Wbrew powszechnym opiniom można go wyszkolić w zakresie posłuszeństwa, jednak metody szkoleniowe powinny polegać na wzmacnianiu pozytywnymi bodźcami, takimi

jak smakołyki, pochwały. Nigdy nie osiągniemy nic przymusem i przemocą. Znam whippety biegające luzem przy rowerze i trzymające się niczym owczarek niemiecki swojego pana, choć nie polecałabym spuszczenia ze smyczy whippeta w pobliżu ulicy. Sprowokowane biegnącym po drugiej stronie psem czy kotem mogą tam pobiec, nie bacząc na samochody.

Whippety biorą udział w zawodach obediencie, w których muszą wykonać określony zestaw ćwiczeń punktowany zgodnie z regulaminem. Psy tej rasy zajmują nieraz w zawodach wysokie miejsca.

Inną konkurencją odpowiednią dla whippetta jest agility, gdzie jego sprawność, szybkość i sterowność pozwalają na osiągnięcie bardzo dobrych wyników.

Jeśli chcemy, żeby nasz chart biegał w wyścigach, powinniśmy nabyć go z hodowli psów pochodzących z linii wyścigowych. Natomiast każdy właściciel whippetta może puszczać swoje psy na tzw. coursingach w terenie. Sędziowie oceniają tam zręczność i szybkość

foto: fish

foto: fish

reakcji psów przy zmianach kierunku wabika oraz ich inteligencję przy wyborze najlepszej trasy pościgu. Aby brać udział w zawodach, każdy chart musi najpierw zdobyć licencję.

PIELĘGNACJA I ZDROWIE

Pielęgnacja whippetów nie nastęcza większych trudności. Wystarczy raz w tygodniu przetrzeć go miękką szmatką lub szczotką zgodnie z kierunkiem włosa, żeby zebrać kurz. Przed wystawą warto psa wykapać i nałożyć odpowiednią odżywkę, żeby włos ładnie wyglądał i był miły w dotyku, oraz wydegażować dłuższy włos na ognie, aby nie tworzył pióra. Trzeba również pamiętać o częstym obcinaniu pazurów, gdyż przerośnięte psują wygląd łapy i przeszkadzają w poruszaniu się.

Whippet to rasa zdrowa i generalnie odporna na choroby. Jedyny problem stanowi skłonność tych psów do szalonych biegów na łąkach, które niestety często kończą się skaleczeniem łapy, przecięciem opuszki czy zerwaniem dodatkowego palca na przednich nogach. Dlatego wielu hodowców na świecie decyduje się na usunięcie tego palca z pazurem już w kilkudniowych szceniąt. Zabieg musi być oczywiście wykonany przez lekarza we-

terynarii. U niektórych whippetów może też tworzyć się kamień nazębny, więc należy go regularnie ściągać.

STANDARD

Jak powinien wyglądać chart angielski whippet? Budowa niektórych części ciała opisana jest w standardzie dość lakonicznie. Poniższy komentarz pozwoli zrozumieć, jak wygląda idealny whippet.

WZORZEC WHIPPETA FCI NR 162

wygląd ogólny:

Zrównowazenie i duża siła mięśni, siła połączona z elegancją i pełnymi gracji liniami. Zbudowany do szybkości i pracy. Należy unikać każdego rodzaju przesady.

Komentarz: Patrząc na whippetów, trzeba mieć wrażenie, że jest to chart. Przy zachowaniu elegancji i „delikatności”, nie powinien jednak sprawiać wrażenia chwiejącego się na wietrze, chudego charcika ani też ciężkiej, nabitej maszyny. Połączenie siły i elegancji, o których mówi wzorzec, oznacza, że pies mocno stoi na łapach, bez wrażenia przeważania do przodu czy do tyłu, ale charakteryzuje go typowa charcia smukłość i płynność linii. Ważne, by na pierwszy rzut oka można było powiedzieć, jakiej płci jest dany osobnik. U whippetów występuje dymorfizm płciowy. Psy są większe i mocniejsze od sук, z cięższymi w wyrazie głowami, a suk i odwrotnie. Samce w wyrazie „suczym” nie powinny być preferowane. Ładnie rozwinięta muskulatura podkreśla użyteczność.

zachowanie/charakter:

Idealny kompan, doskonale przystosowuje się do sportu i środowiska rodzinnego. Łagodny, czuły o zrównoważonym charakterze.

Komentarz: Z charakterem i temperamentem whippetów powinien poradzić sobie przeciętny posiadacz psa. Nie jest rasą dominującą, raczej spokojną, przylepą, świetnie czuje

się na kolanach lub przy boku swojej rodziny. Ufnosć i wylewność w stosunku do ludzi to bardzo ważna pozytywna cecha, dlatego należy unikać wprowadzania do hodowli psów lękliwych, reagujących paniką na dotyk obcej osoby czy nieznanne zjawiska.

głowa:

Czaszka: Długa i sucha, górna część płaska, zwęża się w kierunku kufy, raczej szeroka między oczami.

Komentarz: Głowa jest bardzo ważnym elementem budowy whippetów. Mimo że wzorzec w obecnym kształcie przyjęto w 1987 roku, na ringach przez wiele lat królowały psy z szerokimi czaszkami i uwypukloną górną częścią i dodatkowo krótką kufą („jabłkowata” głowa). Wielu laików myliło niektóre whippetów z charcikami włoskimi. W hodowli należy dążyć do uzyskania wąskich, długich głów z długą kufą, ale bez „terierowatego” wyrazu, który jest wadą, i bez proporcji greyhoundsa. Trzeba pamiętać, że głowa musi pasować do typu psa. Delikatna i lekka nie pasuje do mocnego i dużego whippetów, tak jak mocno wyrzeźbiona, najpiękniejsza w proporcjach nie będzie pasować do psa o delikatniejszej budowie. Głowa dużo zyskuje, jeżeli jest dumnie noszona do góry.

Stop: Łagodny.

Komentarz: Stop, czyli przelom czołowo-nosowy słabo zaznaczony, z łagodnym przełamaniem, bez wyraźnego „schodka”, ale też nie schodzący w jedną linię „typ głowy bo-rzoja”.

Wierzchołek nosa: Czarny; u psów z pigmentem błękitnym dopuszcza się wierzchołek nosa błękitny; u psów o maści wątrobianej wierzchołek nosa tego samego koloru; u psów białych lub łaciatych dopuszczalna jest częściowa depigmentacja nosa.

Komentarz: Rozjaśnione nosy u psów ciemno umaszczonej są wadą, u psów o jasnym

Whippet na wystawie

foto: M. Kocięcki

umaszczeniu dopuszczalne, aczkolwiek preferuje się czarne zabarwienie nosa. Jest to cecha dziedziczna, osobniki o rozjaśnionym pigmentcie należy kojarzyć z dobrze wypigmentowanymi psami.

Szczęki/zęby: Mocne, silne o wyraźnym zarysie, idealny zgryz nożycowy, uzębienie kompletne i regularne, co oznacza, że siekacze górne ściśle zachodzą na dolne, przykrywając je. Zęby osadzone prostopadle w stosunku do szczęk.

Komentarz: Każdy inny zgryz poza nożycowym jest wadą dyskwalifikującą. Do niedawna wzorzec nie podawał, że pełne uzębienie jest wymagane, zarówno P1, jak i siekacze. Patrząc z boku na głowę, należy zwracać uwagę, czy pies nie ma zbyt słabej zuchwy (dolnej szczęki). Często bywa ona za krótka i za mało pojemna. Pies sprawia wrażenie, że zamiast silnej szczęki jak na charta przystało, ma „ptasi dziobek”. Równocześnie zuchwa nie może być zbyt mocna, przebudowana.

Oczy: Owalne, błyszczące, o bardzo żywym wyrazie.

Komentarz: Oko nie może być okrągłe, ani zbyt małe, ani zbyt duże, powinno być w kształcie owalnym, nie „migdałowym”. Wielu sędziów wymaga ciemnych oczu, jednak kolor oka nie jest we wzorcu określony. Barwa oka powinna być dopasowana do umaszczenia. Przy jasnym psie oko może być rozjaśnione, ale równie pięknie będzie wyglądał jasny pies z ciemnymi oczami; lecz już na przykład ciemny pies z jasnymi oczami będzie wyglądał niekorzystnie.

Braki w pigmentacji dookoła powiek są niepożądane. Zbyt wypukłe oko jest wadą.

Uszy: W kształcie płatk róży, małe, delikatne.

Komentarz: Lepiej wyglądają niżej osadzone, raczej po bokach głowy niż na szczycie, zwinęte w płatek róży, delikatne i miękkie w dotyku. Kiedy pies jest czymś zainteresowany, część przykrywająca małżowinę ustawia się prostopadle do czaszki w tzw. „daszek”. Wadą jest ucho wysoko osadzone, stojące do góry, jak również reagujące unoszeniem na nieznaną dźwięk. W starszym wieku (powyżej 8 lat) na skutek innej przyswajalności wapnia, whippetów mają tendencje do stwardnienia

ucha, a co za tym idzie do stawiania go.

szyja:

Długa, muskularna, elegancko wygięta.

Komentarz: Szyja często decyduje o wrażeniu, jakie sprawia whippet. Żeby wydawał się elegancki, musi mieć długą, odpowiednio smukłą szyję, mocną i wygiętą łagodnym łukiem lekko rozszerzającą się na szczycie ramion (barkach). Szyja krótka, szeroka, z wolim gardłem, „jelenio” wygięta jest wadą i sprawia, że whippet nie wygląda elegancko, a co za tym idzie burzy cały jego wizerunek. Ważne jest osadzenie szyi, w miejscu łączenia się z karkiem powinna tworzyć płynną linię, bez gwałtownych załamań czy zbyt ostrych kątów.

tułów:

Grzbiet: Szeroki, zwarty, raczej długi, wyraźne wysklepienie partii lędźwiowej, ale nie tworzące garbu.

Komentarz: Sylwetka whippetów musi być w prostokącie, w żadnym wypadku w kwadracie. Grzbiet ma być szeroki, co oznacza między innymi dobre wysklepienie żeber (ale nie

foto: fish

sprawiające wrażenia baryłki) i pojemną klatkę piersiową. Linia grzbietu powinna być długa, płynna, a wysklepienie nie może tworzyć garbu. Silnie opadająca linia grzbietu zaraz za kłębem albo mocno ścięty zad są wadami.

Lędźwie: Dają wrażenie siły.

Komentarz: Whippet w proporcjach ma być psem długim, krótkie lędźwie bądź optyczny ich brak jest wadą, która powoduje brak eleganckiego wyglądu i wrażenia siły.

Grzbiet powinien być szeroki, twardy i dobrze umięśniony, z długim i mocnym, naturalnym łukiem ponad lędźwiami, który ma wyraźnie pokrywać „podkaszanie dolnej linii”. Za krótkie lędźwie powodują, że sylwetka jest zbyt ściśnięta.

Klatka piersiowa: Bardzo głęboka, szeroka na wysokości serca. Dobrze zarysowany, nisko położony mostek. Żebra dobrze wysklepione, łączą się silnymi mięśniami z grzbietem.

Komentarz: Idealnie, kiedy klatka piersiowa sięga do łokcia, a czasem nawet niżej. Preferowany jest długi mostek. Podkaszanie tuż za łokciem uznaje się za wadę.

Patrząc od przodu, klatka powinna wypełniać całą przestrzeń między przednimi łapami, tak aby nie było wrażenia „dziury” między nimi. Żebra dobrze wysklepione to takie, które niejako wychodzą łagodnym łukiem z psa na boki, kiedy patrzymy na niego z góry, ale nie tworzą baryłkowatej sylwetki. Zbyt wąski front często sprawia, że sylwetka jest ogólnie wąska, co jest wadą. Budowa klatki piersiowej tworzy dolną linię; podkaszanie za mostkiem nie może być zbyt gwałtowne.

ogon:

Bez pióra, długi, cienki, w akcji noszony delikatnie zagięty ku górze, ale nie powyżej linii grzbietu.

Komentarz: Włos na ogonie często jest trochę dłuższy, co wystawcy korygują degażowaniem. Generalnie mocne, grubokościste

psy mają ogony grubsze, a te o kości delikatnej – cieńsze. Ogon powinien być długi i sięgać po przyłożeniu do ciała do stawu skokowego. Whippet stojąc, zwykle chowa ogon pod siebie, w ruchu natomiast powinien nosić opuszczony w dół i lekko wygięty. Ogon nie powinien być noszony zbyt wysoko lub zbyt mocno zakręcony, ponieważ wyraźnie psuje to płynność linii.

kończyny:

kończyny przednie:

Proste, o idealnej postawie, front nie jest zbyt szeroki.

Komentarz: Proste, równoległe do siebie, dobrze ustawione pod ciałem. Zbyt wąski front, francuska postawa, beczkowate ustawienie kończyn – są wadami. Jeżeli patrzymy na psa z przodu, nogi nie powinny być skręcone ani na zewnątrz, ani do środka, to samo dotyczy tylnych nóg.

Łopatki: Muskularne, ukośne, sięgają powyżej wyrostków kołczystych grzbietu, gdzie są wyraźnie zarysowane.

Komentarz: Kąt ramienia i łopatki powinien wynosić 90-100 stopni, co zapewnia idealną wydajność ruchu. Zbyt stromo kątowne i krótkie ramię powoduje zazwyczaj, że akcja kończyn przednich jest wysoka (tzw. chód hackneya), co jest wadą u whippetów. Patrząc z boku, długość kości łopatki powinna być równa długości kości ramienia.

Łokcie: Dobrze przylegają do ciała.

Komentarz: Ważne, by łokcie były dobrze podstawione pod klatkę piersiową i przylegały do niej. Łokcie odstawione na zewnątrz, co szczególnie widać w ruchu, są powszechną wadą u whippetów. Łokcie źle umiejscowione, daleko pod ciałem dają wrażenie zbyt wysuniętej klatki, a zbyt przed psem – płtykiej.

Śródreżce: Proste i lekko elastyczne.

Komentarz: Śródreżce (pećiny) mocne i sprę-

żyste, dobrze amortyzujące w ruchu, ustawione lekko pod kątem do podłoża.

kończyny tylne:

Mocne. Pies stojąc kryje dużą powierzchnię, widać, że posiada dużą siłę napędową.

Uda: Szerokie.

Stawy kolanowe: Dobrze ukątowane.

Podudzie: Dobrze rozwinięte.

Stawy skokowe: Nisko osadzone.

Komentarz: Kończyny tylne stanowią napęd psa, muszą więc sprawiać wrażenie silnych. Preferowane jest szerokie udo i podudzie. Dobrze ukątowany tył dodaje psu napędu i sprawia, że pies pokrywa w ruchu większą powierzchnię. Staw skokowy powinien być nisko osadzony i odstawiony daleko za psem. Wąskie udo i podudzie oraz wysoko osadzone stawy skokowe to częsta wada u whippetów.

łapy:

Bardzo wyraziste. Palce wyraźnie oddzielone od siebie, ale zwarte, opuszki grube i mocne.

Komentarz: Łapa powinna być zwarta, z dobrze wysklepionymi paliczkami palców. Formowaniu ładnej łapy sprzyja częste przycinanie pazurów. W starszym wieku whippetów ma tendencję do spłaszczenia łapy i rozejścia palców – zazwyczaj z powodu zbyt rzadkiego przycinania pazurów.

chody:

Swobodne; kończyny tylne ustawiane daleko pod tułowiem, co zapewnia dobry napęd. Kończyny przednie wysuwane daleko do przodu, ale nisko nad ziemią. Chody swobodne, kończyny prowadzone równoległe, zarówno widziane od przodu, jak i od tyłu. W całości krok nie powinien wyglądać nienaturalnie, być skręcony czy wysoki.

Komentarz: W zasadzie im dłuższy wykrok, tym lepiej jest oceniany ruch, a właściwie jego wydajność. W ruchu whippet powinien pokrywać dużą ilość powierzchni. Idealny jest niski, swobodny i równy chód z dużym zasięgiem wykroku z przodu i mocnym, równole-

foto: fish

głym sięgającym głęboko pod psa ruchem tyłu. Krok skrócony, wysokie podnoszenie kończyn i wyrzucanie ich ruchami krótkimi, urywanymi to poważne wady. Patrząc z przodu: kończyny przednie i tylne powinny zbiegać się w jedną równoległą linię, co jest bardzo rzadko spotykane w polskiej populacji whippetów.

Patrząc z tyłu: lecące do środka stawy skokowe są wadą, tak jak i nieraz spotykane obijanie jednej nogi o drugą. Krótki wykrok (drobienie) i inochód to również wady chodu.

Przy szybszym klusie naturalna jest lekka zbieżność tylnych kończyn.

Najlepiej oglądać akcję nóg z boku, kiedy widoczna jest swoboda ruchu i dynamika.

szata:

Włos: Krótki, delikatny, przylegający.

Umaszczenie: Wszystkie maści lub połączenia kolorów.

Komentarz: Włos na ciele powinien być gęsty. U niektórych psów pojawiają się przelysienia na udach czy na głowie koło uszu, nie jest to jednak wadą. Umaszczenie whippetów nie może wpływać na jego ocenę

wielkość:

Psy: 47 do 51 cm

Suki: 44 do 47 cm

Komentarz: W obecnej populacji polskich i europejskich whippetów stosunkowo mało jest psów doskonałych eksterierowo i mieszczących się w granicach wzorcowego wzrostu. Wprowadzenie do hodowli krwi amerykańskiej (według wzorca amerykańskiego wzrost whippetów może wynosić do 56 cm) oraz sposób żywienia spowodowały, że na ringach pojawiają się psy dużo wyższe niż 10 lat temu. Jeśli budowa psa nie budzi zastrzeżeń, 2-centymetrowe odstępstwo od wzorca nie wpływa na ocenę. Analizując wyniki wystaw w kraju pochodzenia rasy – Wielkiej Brytanii, można zauważyć, że prestiżowe wystawy wygrywają często whippetów mierzące ponad

52-52,5 cm. Na pewno nie powinno się wyżej oceniać psów małych, z ewidentnymi wadami budowy niż doskonale zbudowane, aczkolwiek większe whippetów.

Praktyka potwierdza, że lepsze wrażenie robią psy o wyższym wzroście, dobrej muskulaturze oraz harmonijnej budowie niż te o idealnym wzroście, ale cienkiej kości oraz słabych mięśniach (pies wygląda na rachitycznego, zbyt wydelikaczonego i kruche) albo też idealne pod względem wzrostu, ale za to o zbyt mocnych kościach i ze zbyt rozbudowanymi mięśniami, zbyt mocnym karkiem i grubą szyją.

Oceniając whippetów, powinno się pamiętać, że najbardziej liczy się wrażenie ogólne, nie można więc na whippetów patrzeć tylko przez pryzmat miarki (często nieprofesjonalnej). Rozpoczęcie oceny danego osobnika od mierzenia wzrostu to pomyłka, bo idealny wzrost to tylko jedna z kilkunastu „cech” do oceny. Niedopuszczalne jest, aby pies wzorcowego wzrostu z pokraczną budową był oceniany wyżej niż wprawdzie przerośnięty, ale za to przyciągający wzrok elegancką budową i ruchem whippet.

Spośród dwu równie dobrze zbudowanych i poruszających się psów, oczywiście powinien wygrać ten, który jest wzorcowego wzrostu.

Wzrost whippetów w krajach członkowskich FCI powinien być przestrzegany surowo w przypadku pomiarów przy licencjach wyścigowych, aby psy powyżej 51 cm trafiły do odpowiedniej klasy sprinter.

wady:

Wszelkie rozbieżności z powyższym wzorcem powinny być uważane za wady powodujące obniżenie oceny w zależności od stopnia wyrażenia.

Komentarz: Piękny whippet to pies harmonijnie zbudowany, u którego każda część ciała do siebie pasuje. Nie będzie proporcjonalny pies z przebudowanym przodem i stromym, lekkim tyłem, czy z piękną głową, ale

zbyt małą do reszty ciała. Patrząc na psa, nie powinniśmy mieć wrażenia, że jest zbudowany z dwóch różnych, nie pasujących do siebie części.

Należy przyjąć, że prawidłowy typ i ruch są istotniejsze niż niewielkie uchybienia, np. oczy w kształcie migdała.

uwaga:

Samce powinny mieć oba jądra normalnie wykształcone i całkowicie opuszczone do moszny.

Tłumaczenie wzorca z języka francuskiego – Małgorzata Szmurło (źródło: strona internetowa Klubu Charta w Polsce), komentarz Justyna Szopa i Katarzyna Lazar

Whippetów ze zdjęć pochodzą lub mieszkają w hodowli „Tylko ty”.

Szczególne podziękowania kieruję dla Kasi Lazar z hodowli Lazarus za wsparcie i pomoc przy pisaniu tego artykułu.

*Justyna Szopa
hodowla whippetów „Tylko ty”*

